

Predikan av Carl Lagerqvist 2022-10-16 Att lyssna i tro

Ett fattas dig – men jag älskar dig. För några dagar sedan befann jag mig på en samling mitt bland människor. En samling som krävde mitt fokus och alla de andras. En samling som innefattade att ha huvudet på skarpt läge - att lyssna. När jag gick där ifrån kunde jag identifiera två saker som hände inom mig när jag var klar.

1. Jag ville kolla om det hade hänt något i världen
2. Jag ville se till att jag inte hade missat något i min telefon

Bedrövad kände jag mig då jag kände; Vad håller jag på med?

Känslan att vara ovetande, kan göra en rädd. Jag hade ju stängt av alla mina saker som skulle just "pocka" på min uppmärksamhet men ändå så fanns det en sån stor dragningskraft tillbaka till att öppna upp det där igen. Där man får snabba uppdateringar om läget i världen.

Jag tror att detta är något som jag inte kan vara ensam med att fundera över och brottas med i min relation till Gud. Hur kan vi vara så närvarande i mötet med varandra och med Gud att vi förstår vikten av att avskärmas oss från våra skärmar och lyssna och inte minst att lyssna i tro.

Jesus sa: "En sak återstår, förklarade han. Gå och sälj allt du har och ge det till de fattiga. Då blir all din rikedom till en himmelsk skattgömma. Och kom och följ mig". Slut på citat. I dagens text kan man ju tycka att Jesus är ni vet sådär jobbig och utmanande. Kanske ni vet sådär nästan omöjlig, obegriplig att förstå.

En rik ung man kom springandes mot Jesus och slänger sig vid Jesu fötter. Detta måste varit en syn att skåda. En ganska dramatisk scen kan vi föreställa oss. Vid den här tiden var det ovanligt att just en rabbi gick ned på knä. Detta visar till en början mannens inställning till Jesus, Jesus en man som vi vet inte såg ut mycket för världen och hade nog inte så mycket att ge av att ge till den rike mannen. Här kommer mannen till Jesus med en våg av känslöytringar. Jesus agerar vist. Evangelietext idag är en kallelsetext, en kallelse till omvändelse, en omvändelse som handlar om att följa Jesus, att lyssna till Jesus och låta lyssnandet inte främst handla om det ytliga hörandet utan att lyssna med hjärtat, att lyssna och låta oss påverkas. Jesus såg på den rike mannen och han älskade den rike mannen. Men han konstaterade att det var något mer som mannen behövde. Det handlade inte bara om buden, hur bra det än var att han levde efter dem. För den rike mannen handlade det om att våga göra en revision, en revidering av livet, att se att det som präglade mannens liv just handlade om egoism. Det eviga livet handlar inte främst om jag, min, mitt utan om relation. Men mannen tycktes inte ha sett detta. Ett fattas dig. Gå och sälj allt du har och ge åt de fattiga, då får du en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig, sa Jesus. Skulle vi vara beredda till detta. Är vi beredda att omvärdera det som vi idag anser vara det viktigaste i vårt eget liv och vad skulle i så fall en sådan omvärdering innebära?

Det stora här är att Jesus pekar först inte på sig själv utan Jesus pekar på Gud! Här har vi ett exempel på en ledare som inte pekar på sig själv! Det är något att sträva mot när alla världens ledare och makter pekar på sig själva först så väljer Jesus att vara annorlunda.

Utifrån bibeltexten kan vi ana att vara rik materiellt, eller har det gott ställt kan innebära problem eftersom mannen älskade pengar för mycket än Gud. Det handlar om våra tankar och handlingar. Vad vi väljer att göra med dessa! Vi får ge av oss själva till varandra i vår

gemenskap varje söndag, det är viktigt för vår församling. Vi får ge gåvor i kollekten, det är viktigt för vår församling. Vi får ge av vår tid in i församlingen, det är viktigt för vår församling. Vi får ge av det vi har till varandra som gåvor. Det är viktigt för vår församling.

Mannen, ja kanske känner vi igen oss i honom. Livet kan vara en kamp att klamra sig fast vid någonting vi älskar, något som gör att vår blick blir grumligare inför Gud. Vad är det som du behöver lägga av eller fortsätta samtala om med Jesus – Gud själv? Vid nattvardens bord får vi dela allt. Till nattvarden kommer vi inte för att vi måste utan för att vi får. Vi möts till Gudstjänst varje söndag här i S:t Peters församling kring ordet och bordets gudstjänst. Denna möjlighet, vår gemenskap är inte en privat angelägenhet. Den är öppen för alla att ta del av.

Att vara kristen är inte att vara privat. Att vara kristen är att se sin syster och sin bror som dem de är, se dem som har det tufft i tillvaron, se dem som jagas av bombplan i Syrien, som mördas i Afghanistan, Irak, Ukraina och andra delar av världen, se dem som svälter, se de barn som är fångna i flyktingläger, se de som är drabbade av svåra sjukdomar runt om i världen, se dem och bry sig, se dem och engagera sig, se dem som sitter utanför våra matvarubutiker, systembolag och tigger, se dem och bry oss. Att vara en kristen är att se att jag är en del av ett större sammanhang, att kristen tro handlar om den relationella människan, att vägen till helgelsen går genom min medmänniska ledd av Jesus själv.

Den rike mannen var inte nöjd med Jesu svar utan gick bedrövad därifrån och evangelisten Markus lägger lite kortfattat till: för han ägde mycket. (Mark 10:22) Det är så lätt att våra resurser i form av pengar, ägodelar, arbete och så vidare blir också till en mur mellan oss och våra medmänniskor – en mur vi förlitar oss på, en mur som stänger ute. En av psalmerna i psalmboken tar upp detta: Och ändå är det murar oss emellan, / och genom gallren ser vi på varann. / Vårt fängelse är byggt av rädslans stenar. / Vår fångdräkt är vårt eget knutna jag.

Jesus vände sig till sina lärjungar och sa två gånger hur svårt det är att komma in i Guds rike och så jämförde han med svårigheten för en kamel att komma igenom ett nålsöga. Det där bibelstället har förbryllat många och en har sökt förklaringar kring vad nålsögat skulle kunna vara respektive om det verkligen handlar om en kamel. En kamel och ett nålsöga har ingen relation. Andra har sagt att nålsögat är ett bergspass där kamelen var tvungen att stanna och kamelföraren ta av allt som fanns på kamelen för att kamelen skulle kunna komma igenom och andra har hänvisat till en låg port in till Jerusalem där kamelryttare fick hoppa av kamelen och försöka få igenom kamelen. Alla sådana förklaringar är dömda att misslyckas. Jesus använde ibland absurda bilder för att visa på Guds storhet. Kort sagt det går inte att få en kamel igenom ett nålsöga. Det är ingen idé att ens försöka.

Lika lite går det att meritera sig in i Guds rike. Rikedomar hjälper inte. Andra materiella resurser hjälper inte. Guds rike handlar om Guds nåd och då handlar det om att våga öppna sig för den nåden och det är det som Du och jag är kallade att göra, att öppna oss för Guds nåd som möter oss i Jesus och som sänder oss ut att leva kärleken. Öppna mig, öppna oss inför din kärlek. Jesus såg på den rike mannen med kärlek. Ett fattas dig, men jag älskar dig. Jesus utmanar oss och är en förebild för oss. Vi får se på varandra med kärlek, med den kärlek som alltid tar initiativet, med den kärlek som gör sig till ett med sin medmänniska, med den kärlek som inte låter sig begränsas till den privata sfären, nej den kärlek som bär allt, som tror allt, som hoppas allt, och som uthärdar allt, som aldrig upphör och som är störst av allt. (1 Kor 13). Jesus kallar Dig och mig. Ett fattas Dig, säger han lika mycket till mig som till Dig. Det handlar om att börja om, börja på nytt, den dagliga omvändelsen där vi ser att vi hör samman,

där vi ser att vi lever under samma himmel och där vi får följa Jesus, tala tydligt om honom i både ord och handling så att en kristen gemenskap skapas och fördjupas, Guds rike utbredds och skapelsen återupprättas, både här i Stockholm och runt om på vår gemensamma glob och där våra resurser får bli till glädje för många. Vi får vara burna i allt detta av Guds omsorg och Guds kärlek. För Guds kärlek är som stranden och som gräset, är vind och vidd och ett oändligt hem. Amen